

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőknek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyílttér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél 30 kr.

A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatás-üzemében és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Közállapotaink.

III.

zúntelen az a rögeszme bántott bennünket, hogy a kultúra lehe-
 levetkőzött rólunk a nemzeti pal-
 ládiomot és elsáncoltuk magunk-
 kat őseredetiségünk védváraik közé.
 Nemzeti életünk iránya mindig
 retrospektív volt, mely minden haladásnak útját
 vágta. A fajfentartási ösztön vezérelt bennünket
 és e fajkonzervativizmus, mondja egy kiváló publi-
 cistánk, sohasem vizsgálta, hogy mi jó, mi hasz-
 nos az általános civilizációra, hanem mi válik a
 faj hasznára. Pedig a kultúra kedvéért éppen nem
 szükséges, hogy kivetkőzzünk nemzeti jellegünk-
 ből, ellenkezőleg a nemzeti szellemet lehetőleg
 ápolni első sorban, sőt mindenképp felelős köteles-
 ségünk; ne feledjük azonban, hogy valamint van
 nemzeti, úgy van egy közös európai szellem is,
 melyhez simulni, melyet propagálni nem kevésbé
 kötelességünk.

Ezen, a kulturális haladást nagy mértékben
 akadályozó konzervativizmus az oka, hogy ügye-
 kezettünk még ma sem terjed annyira, hogy a kül-
 föld nagyobb szerű vívmányait mihamarabb saját-
 tunkká tegyük, sőt dacára annak, hogy túlnyo-
 mán agrárikor államban élünk, a mezőgazdaságot
 sem tudtuk a belterjesség azon fokára emelni,
 melyet az a nyugati államokban elért.

Érdekes világot vet a kultúra iránti idegenke-
 désünkre, hogy egy kisebb példát említsünk, az
 az igazán szégyenletes elbánás, melyben a Csik-ér
 szabályozásának ügye meggyékben részesült. Év-
 tizedeken át hallhattuk a gazdák panaszait a
 Csik-ér által okozott gazdasági károk fölött és hall-
 hattuk másrészt a szakértők érveléseit azon gaz-
 dasági haszon mellett, mely a szabályozás által
 elérték. De hallhattunk különösen, mert mi
 könnyebb ennél, végtelen sok apprehenziót a me-
 gyei és állami mértékek semmittevése és a megye
 kulturáráinak szembevetni elhanyagolása felett.
 Végre rákerült erre is a sor. Egy férfi vette ke-
 zébe az ügyet, ki legnemesebb törekvésével helyezi
 a megye kulturáráinak minden téren való istá-
 polásába. És mi történt? A főbb előkészítő mun-
 kálatok befejezése után összehívott községen-
 ként az érdekeltség a tervezett szabályozás költ-
 ségei iránti hozzájárulás arányának megállapítása
 végett. Az érdekeltek azután több-kevesebb egy-
 hangussággal kimondták, hogy a szabályozás
 nem okvetlenül szükséges és ami fő, hogy biz ők
 e célra nem áldoznak semmit.

De sőt, és ez különösen figyelembe veendő,
 találkozott egy nagy és anyagi javakban gazdag
 törvényhatóság élén álló úri ember, ki azzal tö-
 rekedett a kisebb községek előtt a szabályozás
 tervét népszerűtlenné tenni, hogy akként tüntette
 fel az egész tervezetet, mint egy excentrikus egyén
 simérját. Vajjon, hogy aztán ez úri ember meny-
 nyiben áll civilizáció tekintetében legutolsó haj-
 dújának felette és hogy mennyire méltó az általa
 elfoglalt, különösen elég illusztris állás betölté-
 sére, arról ez eset azt hisszük, elég jellemző fel-
 világosítást nyújt.

Ha oly nagyra vagyunk szellemi tehetsége-
 inkkel, ha az egyszerű magyar paraszt értelmes-
 ségét is fölülállónak tartjuk a más népfajbéli föld-
 mives ember szellemi látókörén, amit én nem is
 akarok egészen tagadásba venni, honnan van
 mégis, hogy mindennek a közgazdaságban, az
 ipar és kereskedelem terén alig vagyunk képesek
 nyomát is találni. Miért hogy a mi mesterlegé-
 nyünk még a hazai nagyobb iparos városokat
 sem keresik fel, míg a német vagy francia vándor-
 legény országokat jár be és mialatt négy-öt
 nyelvet megtanul, mesterségében is annyira töké-
 letesedik, hogy hazakerülve falujába, egy-egy lé-
 péssel előbbre viszi ott a mesterségebeli iparágat.
 Miért hogy földmivelő gazdáink még ma is oly
 kevésbé értenek a belterjes gazdálkodáshoz, a ta-
 laj okszerű javításához és másrészt kihasználásá-
 hoz, mint négyszáz év előtti őseik. Az alföld leg-
 nagyobb része nemcsak gyümölcs, hanem bármi-
 féle árnyékos fa dolgában is végtelen szegény.

A nyári nap égető tüze alatt majd meggyulad a
 pusztai lakos, de azért elmehetünk száz meg száz
 tanya mellett, míg egy kis kertecskét vagy egy
 csoport fát láthatunk.

Roppant gazdagságuk mellett, milyen kopa-
 szok, színtelenek, egyhangúak a mi rónáink. Bá-
 muljuk Angliát iparáért és nem is álmódjuk, hogy
 a mezőgazdaság terén is mily utólréhetlen messze-
 ségben jár előttünk. Ott semmi sincs a termé-
 szetre, a véletlenre bízva, minden ki van szá-
 mitva, hasznosítva, a termelésre és nyereségre
 fordítva. Itt egy rét sövényvel, majd roppant répa-
 gnyak, közben kisebb-nagyobb facsoportok. Maga
 a mező részben nagy konyhakert, részben hű-
 gyár. És mindez rendbe van szedve, megtiszt-
 gatva. A földmivelő itt tulajdonképpen olyan, mint
 a gyári munkás, a mező pedig nem egyéb mint
 egy gyár. A tulajdonosok és a bérlők nagy vál-
 lalkozók módjára fektetik be a gyakran eredeti-
 leg majdnem teljesen terméketlen talajba a tőkét.
 Dréniroznak, váltógazdaságot üznek és szinte pa-
 zarolják a trágyát, melyet gyakran hordókban
 kapnak az óceán tulsó partjairól; a világ legjobb
 ekéivel, ha kell, négyszáz-öt száz is szántanak.
 Ez erőfeszítés mellett a föld termelése megkétsze-
 reződött ötven év alatt, de az angol hektár két-
 szer annyi trágyát emésztett meg ugyanez idő
 alatt, mint a mi termőföldünk.

Igy Anglia; és mit teszünk mi ezen és mit
 más téren? Vagy mi gátolja összes értelmisé-
 günket, hogy elmaradottságunk tudatára ébredve,
 összeszedje erejét és egy elhatározó lépést tegyen
 az egyetemes emberiség előhaladásának versenyé-
 ben? Hát biz mindennek ama polgáriatlan saját-
 ságaink és hajlamaink az okai, melyek a modern
 európai korszakkal meglehetősen ellentétes irány-
 ban állanak. Nagyon sok bennünk a gavallér
 léhaság, de annál kevesebb a praktikus érzék.
 A rendjelek, a címek betegsége, a rangkorság
 pedig épp az utóbbi években ugyancsak nagygyá-
 nőttek. Erre ugyan azt lehetne mondani, hogy
 ezekből csak polgáriassult közállapotokra lehet kö-
 vetkeztetni, mert hát mindezek a polgárosodás
 fáján virágoznak. Miért hogy azonban mi e fá-
 nak csak férges gyümölcsei után kapkodunk, míg
 az önként kínálkozó jó és nemes gyümölcsöket
 messze dobjuk magunktól?

(Folyt. köv.)

Városi utépitésünk ügyéhez.

Éppen most javíttatja, illetőleg átrakatja a
 város a teherforgalomban leghasználtabb utcát,
 az apatinit. Ez alkalomból időszerű talán fölvetni
 egy eszmét, mely ezen forgalmas útvonal hábo-
 ritlan használata érdekében megfelelő érdeklő-
 désre számíthat. Az apatini utca hasított kövezése
 évről-évre úgy elromlik, hogy míg más helyeken
 úgy áll a kövezet, amint azt eredetileg lerakták,
 emitt minden untalan köveznek és míg a javítá-
 st az egyik végén bevégezzik, már a másikon
 bátran újra kezdhetnék.

Természetes, hogy ilyen javítás közben a
 forgalom sokféleképpen van akadályozva, amiről
 egy, e célból tett séta mellett mindenki, bármely
 órában meggyőződhetik.

Ebből látszik, hogy az ezen úton alkalm-
 zott hasított kő nagyon célszerűtlen. Azonban
 addig is, míg a Vadászúrt és Fernbach-major kö-
 zötti útrész kockakövel kirakható lesz, már most
 polgári kötelességemnek tartom indítványképpen
 fölvetni azon egyéni nézetet, hogy a város vé-
 gétől a vámgig terjedő útrész minél előbb az apa-
 tinihoz hasonló *kavicsúttá lenne átalakítandó*. Ezen
 tervezett útnak időközli javítása sohasem zavarná
 a forgalmat, mert azt egy drombó komótosan el-
 végezhetné. A szükséges fedőanyagot a többi kö-
 vezetek évközi javítása után elmaradt apró hul-
 ladék bőven kiadná; sőt úgy hiszem e célra már
 is nagyobb mennyiségű törmelék kő gyűjtetett
 össze az előbbi években. Minthogy az efféle hul-
 ladékkó másra úgy sem használható: ezen útnak
 elkészítésére az apatini út városi részéből kike-
 rülő apró kődarab a meglevővel együtt most elég
 lehetne.

Ezen úton egyrészt elhasználnók e város-
 szerte fennmaradó kőhulladékot, másrészt meg-
 mentenők a közönséget az évenként szükségessé
 váló javítások forgalmi akadályaitól. Továbbá
 megtakarítanók a javításhoz évenként szükséges
 új kövek árát, valamint a munkadíj nagyrésztét.
 Végül számtalan polgárnak a zsebében maradna
 évenként néhány lócs és tengely ára, melyet ezen
 nyelveharaptató úton nap nap mellett eltörnek.
 De nemcsak a fuvarosok, hanem a fürdőni és
 szállóba járó nagy közönség is hálás lenne e
 reformért, mely közérdekű volta mellett a köz-
 munkaalapnak csak előnyére válhatna. Tevékeny
 polgármesterünk, aki minden helyes újításért lel-
 kesül, legyen szives ezen ideát megfelelő módon
 szönyegre hozni és hozzászólás tárgyává tenni.
 Egyébként maradtam stb.

Zombor, 1888. június 10.

Város atya.

Hírek.

Kitüntetés. Ófelsége Erzsébet királyné, a ma-
 gyar szent korona országai vörös-kereszt-egyletének véd-
 asszonya, ezen egylet körül szerzett kiváló érdemek el-
 ismeréséül, Radány Gyuláné Kulcsits Bertának, a Baja
 városi választmány elnökének és Weidinger Salamonné
 Deutsch Rozáliának, a Baja városi választmány társel-
 nökének, sajátkezü aláírásával ellátott díszokmányokat
 adományozott.

A „Bácskai Jó Szív“ által Zomborban,
 június 2-án rendezett közvacsora tiszta jövedelme,
 a legújabb összeszámítás szerint, kitesz **3131 frt**
24 kr., 1 darab 20 frankos, 3 darab 10
frankos magyar aranyt és 6 darab es. k.
aranyt. Ezen összeg azonban, előreláthatólag,
 még gyarapodni fog. A begyűlt pénz, még ren-
 deltetési helyére elküldetni fog, a zombori taka-
 rékpénztárban helyeztetett el.

A „Bácskai Jó Szív“ végrehajtó bizottsága-
 nál újabbán következő pénzbeli adományok folytak be,
 u. m.: dr. Sztrilich Antal (Zenta) a zentai ifjuság által
 rendezett táncvigalom tisztajövedelme fejében küldt 80
 frtot, Eigl József (Uj-Futtak) 5 frt, özv. Latinovits Il-
 lésné (Katymár) 25 frt, dr. Zalár István (Borsód) 10 frt,
 dr. Lang József (Apatin) 5 frt, Kula mezőváros gyűjtése
 126 frt 72 kr, Zombori takarékpénztár 100 frt, Puck
 István (Apatin) 5 frt, Wamoscher Nándor (Monostorszegh)
 5 frt, Karvazy József 2 frt, Rauschenberger Adolf (Pr-
 Szt.-Iván) 5 frt, Szende Lőrincné (Kruselya) 2 frt, Ker-
 nyaja községe 10 frt, Preszly János (Kernyaja) 20 frt,
 Ingltékhofer Károly (Kernyaja) 5 frt, Jerger Konrad
 (Kernyaja) 2 frt, Márczy István (Kernyaja) 20 kr, Kom-
 poscht Anna (Kernyaja) 1 frt, Kremmer Lajos (Kernyaja)
 2 frt, Ergh Mihály (Kernyaja) 3 frt, Schlachter Pál
 (Kernyaja) 1 frt, Antalits Kálmán (Kernyaja) 1 frt, Her-
 berth János (Kernyaja) 30 kr, Kernyajai II. takaré- és
 segélyegylet 5 frt.

A „Bácskai Jó Szív“ végrehajtó bizottsága
 elmulasztatlan kedves kötelességének ismeri, az alább
 felsorolt testületeknek, egyleteknek, hölgyeknek és urak-
 nak, kik a folyó hó 2-án megtartott közvacsora fényes
 sikeréhez részben fáradozásaik, részben adományaikkal
 és szolgálmaikkal hozzájárultak, legforróbb köszö-
 nét nyilvánítni, u. m.:

Zombor sz. kir. város tekintetes törvény-
 hatóságának; hogy a városi díszkert a közvacsora
 részére átengedte és a város összes szolgaszemélyzetét,
 a városi fuvarokat és utcai lámpákat díjmentesen
 a végrehajtó bizottság rendelkezésére bocsátani kegye-
 kedett. A városi polgármester és a vármegyei
 alispán uraknak, kik szivesek voltak minden rendel-
 kezésükre álló felszerelvényeket átengedni, és a városi
 és megyei legénységet a közvacsorához zászlóalra ki-
 rendelni. Hasonlóképp a magyar olvasókör, polgári
 kaszinó és koresolya-egylet tisztelt elnökségének
 és a helyben állomásozó m. kir. honvéd-zászlóalj
 tekintetes parancsnokságának felszerelvényeiknek kész-
 séges átengedéseért, nemkülönben a 6. számú es. és
 kir. gyalogezred helyben állomásozó zászlóalja te-
 kintetes parancsnokságának a fényes siker elérésére
 szolgáló kiváló szolgálataiért. Zombor szab.
 kir. város tekintetes rendőrfőkapitányának
 és a vezénylete alatti rendőrségnek a rend fenntartása
 érdekében tanusított páratlan buzgalmaért. A tüzoltó-
 egylet tisztelt parancsnokságának 28 frt értékű fuvarok
 ingyenes kiszolgálásáért. Spitzer Bernát urnak,
 ingyen fuvarozásáért. Maicen Alajos urnak három
 bódé és Mihelits Márton, Kornhauser M., Mo-
 mirovits Vládó, Vitan Iszó, Maczicz Gusztáv,
 Rottinger Jakab és Madarász Béla urnaknak, jég-
 szekrények ingyenes átengedéseért.

Az ünnepély főrendezője Városy László urnak,
 egyébként György I. alkapitány urnak, kik lan-
 kadatlan buzgalommal és kitartással teljesítették felada-
 tukat és kiknek legfőképp lehet köszönni azon kiváló
 rendet és fényes kiállítását, mely az ünnepélyen részt-

vevő közönség általános tetszését és megaláztatását érdemelte ki. Késmárky Béla urnak, ki a gyűjtő pénztárnak terhes és nagy felelősséggel járó teendőit teljesítette, valamint Bittermann Nándor, Tápay István, Esztergamy Károly és Czervenkovich Sándor urnaknak, kik a belépti pénztárakat kezelték, nemkülönben Staudacher József és Popovics Sebő urnaknak, kik az ünnepély rendezőinek mindenben buzgóan segédkeztek.

A „Bácskai Jó Szív“ szerkesztőinek, Dömötör Pál, Kozma László, Makszimovics Szilárd és dr. Molnár István Lajos urnaknak, ezen emléklap ügyes szerkesztéséért; valamint Bittermann Nándor megyei nyomdász urnak azon páratlan áldozatkészségeért, hogy az emléklap diszes és felette izléses nyomtatását, valamint egyéb nagyszámú hirdetések és meghívók előállítását a hozzá szükséges papír és könyvkötő munkával együtt ingyen teljesítette.

A következő mélyen tisztelt hölgyeknek, kik a közveasora alkalmával részben az élestárt kezelték, részben az asztaloknál szolgáltak és a szivaroknak elárulását eszközölték, u. m.:

Barthol Józsefné, Bittermann Nándorné, Gräff Nikázné, Fernbach Bálintné, Késmárky Béláné, Latinovits Nep. Jánosné, Mihályi Jánosné, Margalits Edéné, Spitzer Mórné, Wolf-Esztergamy Mária, Bruck Arminné, Csíhás Benóné, Dobák Béláné, Drakulics Pálné, Dömötör Pálné, Esztergamy Károlyné, Georgievics Kosztáné, Hauke Imréné, Koczkar Zsigmondné, Kronits Istvánné, Milassevics Sándorné, Poppovics Dusánné, Poppovics Istvánné, Sándor Béláné, Schlagger Gyuláné, Trischler Ferencné, Városy Lászlóné, Vukicsévics Katinka, Apáthy Józsefné, Makszimovics Szilárdné, Saly Antalné, Armbrust Gizella, Babies Adél, Bittermann Hermin, Bruck Elvira, Clavena Jeanne, Dobák Berta, Dalnay Hedvig, Falcione Jozefin, Falcione Mariska, Fernbach Anna, Ferits Klemi, Gallé Gizella, Hável Aranka, Hoffmann Ilka, Hoffmann Aranka, Heindlhofer Etelka, Jakobsits Karolin, Jerkovits Szofi, Késmárky Ilonka, Kupuszarevics Anna, Kalapsza Bella, Milassevics Margit, Mihályi Bella, Mihályi Irma, Pocsay Ilonka, Roheim Zseni, Radulovics Olga, Sándor Erzi, Schneiderbauer Elza, Schaffner Angela, Skultety Ilma, Trischler Nina, Tessényi Vilma, Tessényi Flóra, Theodorovics Julesi, Wolf Ida, Walter Aranka, Vuics Nina.

Azon mélyen tisztelt hölgyeknek és urnaknak, kik a közveasorához ételket, italokat, szivarokat és egyéb cikkeket küldtek, u. m.:

Alföldy Gedeonné, Apáthy Józsefné, Athanaevics nővérek, báró Birba Frigyesné, Barthol Józsefné, Bruck Arminné, Bertolinó Sándorné, Belt Sebestyenné, Bittermann Nándorné, Buday Józsefné, Bikár Simonné, Babies szadosné, Bikár Péterné, Bugarszky Miklósné, Csíhás Benóné, Csernyus Istvánné, Dobák Béláné, Drakulics Pálné, Dömötör Pálné, Donoszlovics Vilmosné, Dekker Gyuláné, Dalnay Pálné, Dalnay Béláné, Esztergamy Károlyné, Fernbach Bálintné, Falcione Lorinéné, Falcione Nándorné, Falcione Gusztávné, Gräff Nikázné, Gallé Emilné, Georgievics Kosztáné, Gradinaev Koszta, Hauke Imréné, Halm Ervinné, Hoffmann Frigyes, Hável Józsefné, Husveth Istvánné, Heindlhofer Róbertné, Hettesheimer Henrikné, Henneberg Sándorné, Horvatovics Sztyipó, Janovics Gyuláné, Jakobsits Mihályné, Jerkovics Antalné, Jovánovics Döméné, Kronits Istvánné, Koczkar Zsigmondné, Késmárky Béláné, Karácson Gyuláné, Kozma Lászlóné, Kosa Jánosné, Konyovics Jusztinné, Kupuszarevics Lyubomirné, Kohut Henrikné, Lallosevics Jakabné, Mihályi Jánosné, Makszimovics Szilárdné, Margalits Edéné, Millassevics Sándorné, Millassevics Jánosné, Molnár István Lajosné, Malesevics Miklósné, Poppovics Dusánné, Poppovics Istvánné, Pocsay Sándorné, Pacher örnagyné, Paul Káhnánné, Petrovics Döméné, Prosznitz Mihály, Roheim Károlyné, Radulovics Kosztáné, Sándor Béláné, Sándor Béla, Széchenyi Józsefné, Spitzer Mórné, Schlagger Gyuláné, Sztrilich Zsigáné, Sztrilich Mihályné, Szücs Mihályné, Szauerborn Károlyné, Schaffner Károlyné, Schaffner József, Schmidt szadosné, Szilágyi Mórné, Saly Antalné, Schön Adolf, Szuppek Sándor, Trischler Ferencné, Tunner Nándorné, Tápay Istvánné, Városy Lászlóné, Városy Tivadorné, Vukicsévics Katinka, öz. Wundszám Sándorné, Valter Nándorné, Vojnits Zsigmondné, Vojnits Istvánné, Vuics Arszóné, Weidinger testvérek, Vuics Jánosné, Zákó Istvánné, Zsivánovics Samunné, Zsuffa Vincéné és Zsulyevics Ernóné.

Mindazon mélyen tisztelt hölgyeknek és urnaknak, kik pénzbeli adományokkal járultak a szent célhoz és kiknek nevei a „Bácska“ több egymásutai számaiban már közzététettek. Végre a város és vármegye mindazon lakosának, kik az ünnepélyen való megjelenésük által vagy bármi más módon a fényes siker eléréséhez hozzájárultak. — Zomborban, 1888. évi június hó 11-én. A „Bácskai Jó Szív“ végrehajtó bizottsága.

Kinevezés. Kállay Albert szabadkai főispán dr. Novák József makói tisztí főorvost palicsi fürdőorvosává nevezte ki.

A Bács-Bodrogh megye tankerületi községi tanító-egyesület 1888. évi július hó 2-ik és 3-ik napján Zentán tartandó XVII-ik rendes évi közgyűlésének sorrendje. Első nap. Hétfőn: azaz július hó 2-án: Választmányi ülés délelőtti 9 órakor és folytatólag délutáni 3 órakor. Előértekezlet: esti 7 1/2 órakor; melynek tárgyai: a) a közgyűlésre érkezett tagok üdvözlése; b) a jelentkezett tagok névjegyzékének egybeállítása; c) a közgyűlési tétel előadójának bejelentése. — Második nap. Keddén: azaz július hó 3-án: Reggeli 8 órakor a központi népiszkola rajztermében kiállítandó női- és iparos tanonc kézimunkáinak megtekintése. Reggeli 9 órakor: közgyűlés. Ennek sorrendje: 1. Előki megnyitó. 2. A járás-körök évi jelentései. 3. A következő tétel tárgyalása: a) „Az énekantatás a népiszkolában.“ b) „Mely eszközök által hathatunk a köznépi izlésének nemesítésére?“ c) „Mily állást foglaljon el a tanító a társadalmi fontosabb mozzanataival szemben?“ d) „Az óvoda viszonya a népiszkolához.“ Az a), b) és c) alatti tétel az összes körkörtől betérjesszett munkálatokból megejtendő bírálat mérve, a d) alatti tétel pedig — amennyiben a tárgyalási idő megengedi — Völgyi Alajos ur munkája alapján fognak sorrendes tárgyalás alá vétetni. 4. A jövő évi közgyűlési tétel megállapítása. 5. A pénztárvezető bizottságának a pénztár állapotára vonatkozó jelentése s annak alapján a felmentvény megadása fölötti határozat hozatala. 6. A jövő évi költségeloirányzat megállapítása. 7. Az alapszabály 16. §-ának d) pontja értelmében a közgyűlést megelőzőleg 15 nappal betérjesszett indítványoknak a választmány előterjesztése

aláján tárgyalása. 8. A jövő évi közgyűlés helyének kijelölése. — Azon egyleti tagok, kik a központi választmányuk nem tagjai, az előértekezleten és közgyűlésen tartoznak jelen lenni és megjelenésüket a helyi rendező bizottság elnökénél a közgyűlést megelőző napon esti 7 óráig, akadály fenforgása esetén pedig a közgyűlés napján reggeli 8 óráig bejelenteni. — Az egylet összes kötelezett tagjai ezuttal ismét felhívattak, hogy távolmaradásuk esetében az alapszabály 16-ik §-ának b) pontja értelmében írásbeli igazolásukat az elnökségnek a közgyűlést megelőzőleg bárki által is benyújtani el ne mulasszák, különben a segély-alap javára naponként 2 frttal fognak illetetni. Felhívom a körök elnökeit, hogy — távol maradásuk esetében — a közgyűlés elé terjesztendő évi jelentéseiket június hó 30-ig okvetlen betérjesszék, vagy megbízott helyetteseik által legkésőbb az értekezlet alkalmára benyújtassák. — A dunagőzhajózási- és vasuti árkedvezmény igénybevételéhez szükséges állandó igazolási jegyek kiváratára az újabb tagok részére, vagy jelentkezés esetében bármely egyesületi tagnak is megküldetnek. A gőzhajón való utazásnál ezen állandó igazolási jegyek előmutatása elégséges; — a vasuti utazásnál azonban ezenkívül a vasuti igazgatóság által kiadandó igazolvány is szükséges. Felkérem azért a körök elnökeit, illetve az apatini kör kúltgjaira nézve e célból megkeresett iskolászeki elnököket, hogy a vasuton utazni óhajító egyleti tagok nevet a be- és kiszállási helyek megjelölésével június 20-ik napjáig hozzáam annál bizonyosabban küldjék be, mert az árkedvezmény igénybevétele iránt felelősséget nem vállalhatnak. Az utazás a kieszközöndő vasuti- és gőzhajózási árkedvezmény tudtával az apatini-, bajai- és részben a szabadkai- és újvidéki körök tagjaira nézve is Szeged irányában a legajánlatosabb; mindazonáltal — a szabadkai kör tagok kizárásával — azon tagok részére kik a szabadkai indóháztól Zentáig kocsin óhajtanak utazni, a jelentkezők számához képest kocsiokról is gondoskodva lesz. Felkérem azért a jelzett irányban utazni szándékozó egyleti tagokat, miként Szabadkára érkezők idejének pontos kitételével ez irányú kívánataikat velem legkésőbb június hó 20-ig tudassák. A fogat-díj az utazó tagokat terheli. Végül kiválólag felhívom a körök elnökeit, az intézetek igazgatóit s az egyes megkeresett iskolászeki elnököket, miként a közgyűlésben résztveendő egyleti tagok névsorát a kocsin — vagy hajón utazás megnevezése és a Zentára érkezés napjának pontos megjelölésével legkésőbb június hó 25-ére Zentára a „községi népoktatási intézetek igazgatója.“ hoz az elszállásolás eszközlése végett bejelentés. Kelt Zomborban 1888. évi június hó 9-én. Schmansz Endre s. k. a Bács-Bodrogh megyei közs. tanító-egyesület elnöke. — Jegyzet: a) A választmányi ülés a fentebb jelzett időben a központi népiszkola III. osztályában tartatnak. b) Az előértekezlet — ugyancsak a fentebb érintett időben a központi népiszk. I. leányosztályában lesz megtartva. c) A női- és iparos-tanonc kézimunkák kiállítási helye a központi népiszkola rajztermében. d) A közgyűlés helye az „Eugen“ szálló díszterme. e) Az ismerkedési estély a „Magyar király.“ hoz címzett szálló helyiségeiben, a társas-ebéd az „Eugen“ szálló irotermeiben. f) A bankett befejezése után megtekintése a közs. gymnasiumnak.

Püspökfogadtatás. Pacsérról írják: F. hó 6. és 7-én községünk nagy ünnepélyességeknél volt színlés. Ömeltósága Majorossy János felszentelt püspök bérmáló körútjában községünkbe is bevonult. Már kora reggel taracklövésnek hirdették a nap fontosságát. Előd után pedig már nagy néposport volt a plébánia előtt látható. Az indulás O-Morovicáról fél 5-re volt jelezve, s az indulást ezen időben ismét taracklövésnek adták tudtára a községnek. Meg is indult a fogadtatásra meglehetősen nagyszámú menet. Vagy 20 fogat telve hivel s ugyanoly számú lovasbandérium. A határon a rom. kath. egyház részéről Milassin Dezső közs. hivatalnok fogadta Ömeltóságát, emelkedett szép szónoklásban, a községi elöljáróság nevében pedig Simon János községi aljegyző szintén szép szavakban fogadta. Ömeltósága kíséretében ott láttuk: Császár Péter járási főszolgabíró, Balassy Endre ker. esperes, címzetes kanonok és hegyesi plébánost, Ömeltósága titkárját Zundel Pétert mint ceremóniáriust, továbbá Schaidl Ignác ó-morovicai rom. kath. lelkész és Reicheld Károly topolyai rom. kath. segédlelkész. Ömeltósága a megérkezési ima után áldását adván az összegyűlt hivelre, megvizsgálta a templom egyházi szerzet és ruháit, az iskolás gyermekeket a vallási tárgyakból megvizsgálva, megaláztatásának adván kifejezést, buzdítva a nevédekeket további szorgalomra. Ezek után a plébániára szállva fogadta a közs. elöljáróságot, a gör. kel. és ref. egyház küldötteit, a községi iskola tanítótestületét és a rom. kath. iskolászeket, mindezek működésére áldását adva. Ezután vizszovalonva megvizsgálta az egyház számadásait és anyakönyveit. Másnap 9 órakor Ömeltósága a szent misét végezte, mely után Haffner István helybeli plébános tartott egyházi beszédet, ezután vette kezdetét a bérmálás; megbérmáltattak 112-en. Déli egy órakor a plébánián társas ebéd volt, mely alkalommal többrendbeli felköszöntőt mondottak és pedig Ömeltóságára a biboronyok érsere, Ömeltóságára, a főszolgabíróra, a ker. esperesre, a ker. papságra és a közs. elöljáróságra. D. u. 5 órakor indult Ömeltósága kíséretével Bajmokra.

Gyászír. Özv. Pocsayné szül. Odry Berta asszony Baján 61 éves korában, e hó 6-án elhunyt.

Sport. Kulai levelezőnk írja: Ha nagy dolgokban az akarat is elég, ugy bizavt kétszerre elég kisebb dolgokban, mint pl. a „sport“, vagyis testgyakorlattal járó hasznos kedvtelés dolgában, a tervezet, az eszme megvalósítása. S ha Kula mezővárosa nem is reprodukál éppen szellemi vagy testi gigászokat, de annyiban még sem marad hátra, hogy a társadalmi téren ne haladjon, hogy a társulati és egyesületi szellemet ne fejlessze. Nehogy elbizakodjék s mivel hizelegni sem akarunk, de a megillető érdemet sem leszállítani: idefűztük az elismerést a társulati, jobban mondva társaskodási szellem helyes irányban való fejlesztése körül, miután a községes s természetesen társulati ösztön, az emberi élet szellemi táppjaként amugy is megvan. E nemes irányú társulati szellem fejlesztésének fényes bizonyítéka az imént, f. évi június 7-én megalakult és megnyitási ünnepélyét tartott „Csolnakozy-egylet“. A „Zöldkert“ nyári mulató közvetlen közelében levő csatornaparton létesített kis „kikötő“ tartatott az ünnepélyes közgyűlés, melyen elnökül Heinz Nándorné urhölgy, elnökül Lederer kir. járásbíró, alelnökül Sztojkovits aljárásbíróné urhölgy,

tükarrá dr. Récei ügyvéd, pénztárossá Zwipp Ferenc jegyzővé Deogáro Jenő, végül gazdává Czövek Jenő választattak meg. Ezt követte a felsorolt tisztviselők mindegyikének felajánlott egyleti csolnakok egyenként való elnevezése s a csinosan díszített járművekkel rövidleges evezés. Az egész igen szépen vette ki magát, különösen az alkalmazott görögitzégek káprázató fényénél. A szellemi gyönyör után a testinek sem szabadott elmaradni, tehát az egyleti tagok s az egész közönség bevonult a „Zöldkert“-be, hol jóízű étkezés, fűszerezve sikerült toasztokkal — mint dr. Récei és Lederer járásbíróval — vette vig, de azután a hajnalig tartott tánc még vigabb lefolyását.

Hymen. Jordán Béla, csantavéri aljegyző, eljegyezte Szegedről Szendrői ottani reáliskolai tanár kedves szép leányát, Rózsikát.

Vasuti szerencsétlenség történt folyó hó 6-án Szabadkán. Ugyanis Bernáth József gyepmesterlegény két hordó ürülékkel éppen akkor talált áthajtatni a vasúti síneken, mikor a Zomborból jövő vonat jött. A robogó vonat a legényt kocsiától összetörte úgy, hogy 40 lépésnyi távolságra szedték össze a hulla részzeit.

Hirdetmények. Zombor szab. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, miszerint a f. évi május hó 30-án tartott közgyűlésében a m. kir. államvasutak zombori pályaudvara kibővítésére 40 □ ölnyi városi terület ingyenes átengedését elhatározta, mely határozat elleni felebbezések ezen hirdetmény keltétől számított 8 nap alatt az 1886. XXII. t. c. 120. §-a értelmében a városi tanácshoz benyújthatók. — Zombor szab. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, miszerint 1888. évi május hó 30-án tartott rendes közgyűlésében Melcher Ferenc zombori lakostól 210 □ ölnyi területnek 105 frt. vételáron leendő megvételét határozta el, mely határozat ellen az 1886. XXII. t. c. 120. §-a értelmében felebbezések a városi tanácshoz címezve, ezen hirdetmény keltétől számított 8 nap alatt benyújthatók. Zombor, 1888. évi június 8-án. Dr. Csíhás Benó, polgármester.

Öngyilkosság. Szabadkán Zárits Márk, 15 éves fiatal ember, folyó hó 4-én ismeretlen okból fölakasztotta magát.

Több egyetemi polgár egy gyűjtés maradványaképen 1 frt 70 krt küldött be a „Bácskai Jó Szív“ számára.

Meghívás. A zombori első önszegélyző-szövetkezet folyó évi július hó 8-án d. e. 9 órakor saját helyiségében IV. rendkívüli XI. közgyűlést tartja, melyre a szövetkezet tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Az alapszabályok módosítása. 2. Netáni indítványok tárgyalása, melyek a közgyűlés előtt legalább 3 nappal az igazgatóságnak írásban beadandók. Kelt Zomborban, 1888. évi június hó 10-én tartott igazgatósági ülésből. Tárczay Mór, szöv. igazgató.

Himen. Bresztováról írják: Purmann Alajos, a zombori r. k. egyházvédnökség pénztárosa, jegyben jár Stumpfögger Emma bresztováci k. a.-al.

Megölte kedvesét. Szabadkán Lajos Dániel, id. Vojnics Lukács inasa, hosszabb idő óta szerelmi viszonyt folytatott a csinos Wallach Erzsébettel. Minthogy a leány, megúván a céltalan szerelmeskedést, férjhez ment egy cipészhez, a féltékeny Lajos elhatározta, hogy kedvesét megöli. F. hó 5-én este elment a menyecske lakására, ahol három lövéssel leterítette volt kedvesét, ki a sebek következtében azonnal meg is halt. Azután önmagára irányozta a revolvért, de rosszul talált. Majd hazament és az istállóban lefeküdt, míg a rendőrség el nem fogta és be nem kísérte.

Palánkaról írják: A f. hó 3-án megtartott fényes tavaszi ünnepély valóban fényesen sikerült is, a tűzijáték „a kedvező időjárás mellett“ egész pompájában volt előadva, s a zengő angyalok oly elragadtatók voltak, hogy az ember ezek láttára magát a budapesti operaházban képzelte, s csak a jó levegő emlékeztette a nézőket arra, hogy nem ott, hanem a palánkai kaszinó parkjában ülnek. A bevétel fedezte ugyan a kiadásokat, de a hét intézetnek vajmi csekély haszon jut. A sikerben főérdeme van Büchler Róbertnek és a zengő angyalok betanításában pedig Kapp János kántortanítónak, mert ennek az éneklő leánykái épp oly jól adták elő a magyar dalt, mint a németet. Eljének! Azonban a magyar emberre igen kellemesen hatott az is, hogy a jelenlevők közül legalább is 75% magyarul beszélt, azaz hogy az egész estén ezek magyarul társalogtak, arról vehettünk meggyőződést, hogy a magyar nyelv értesítése csakugyan nem nélkülözhető, s azonfelül már maga a józan ész is illem is ezt követeli. Az a legjobb érv a német értesítések ellen, hogy senkisémm akar gazdája lenni.

Himen. Bresztovácson Schmolka Mór, bács-bresztováci takarékpénztári könyvelő, f. hó 3-án jegyet váltott a szép és művelt Bruker Johanna kisasszonynyal Paksról.

Jótékonyág. Az ó-morovicai valláskülönbség nélküli kisdudóvó intézetnek, mely jelenleg 150 rendszeren feljaro nevédeket számlál kebelében, roglaticai Pilaszanovics József, nagybírtokos, 50 frtot adományozott. Ily tett nem szorul dicséretre.

Választás. Baracsán folyó hó 6-án tartott segédjegyző választás alkalmával Horváth Odón felső-sztiváni lakos választott meg egyhangulag segédjegyzővé.

A bács-szeremi ág. h. ev. néptanítók nagygyűlése. A bács-szeremi esperességi néptanítói-egylet f. évi május hó 29-én tartotta rendes évi közgyűlést Bulkeszen. Az egyesület élén nagytiszteletű Schneeberger János új-verbászi lelkész és alesperes elnököl, melléje az egylet alelnöke, a tanítók nesztora, Lackner Fülöp és az egylet jegyzője, Glatz Károly sorakozott. A gyűlés pont 10 órakor az elnök ur magvas és valóban építőletes, a tanítás és nevelés körül forgó beszédjével kezdődött. Miután az ülésteremben iskolás gyermekek is foglaltak helyet, kik a gyakorlati tanításra voltak berendelve; elnök felszólította Gotthárd Sámuel bulkeszi tanítót, tegye tanítását a III-ik osztállyal a szülő és lakóhely ismertetésével. E gyakorlati tanítás, igaz rövid, de velős volt, különben a tananyag maga sem kívánta a hosszadalmaságot. Tanításáért Jökel és Ilg tanítók indítványára, jegyzőkönyvi köszönetet szavaz a közgyűlés. Következik Csepcsányi Béla tanító kidolgozott témája „a tanítógyűlések hasznáról.“ Thémáját helyes magyarsággal és hazafias szellemben, a tárgyhoz szólvá, teljesen megfejtette. A jelenlevők a felolvasást megjelénzték. Következett még Groó Árpád, ki „a rajztanítás a népiszkolában“ olvasta fel értelmes s gondalirít mun-káját. Dolgozata a jegyzőkönyvben megörökített. A

tárgysorozat szerint a múlt évi jegyzőkönyv egyes pontozatai következtek. E tételnél csak egy pont lett vitás, t. i.: már két éve annak, hogy a bács-szerémi esperesség néptanítói egyesület alapszabályai a magas miniszteriumtól jóváhagyattak s mint ilyen testület, két tagja által a bács-szerémi esperességi papi gyűléseken képviseltetni akarja magát, a tanítótestület ebbeli kérelmét azzal küldte vissza az esperesség, hogy az a jövő, az az 1888. évi esp. gyűlésen kerül sorozat alá, ha új-ból kérelmeznek; a tanítótestület az iménti kérelem új-ból előterjesztését indítványozta. Időközben az egyesület pénztára, három tagja által vizsgáltatott meg, amit a legkedvezőbb állapotban találtak. Az indítványoknál Jökel Henrik szeghegyi tanító, azon indítványt terjeszti elő, hogy a jövő tanítói gyűlés, Szeghegy községében tartassék meg, indítványa egyhangulag elfogadtatott. A jövő évre három kidolgozandó tétel lett kiadva, s midőn mi mindnyájan abban a hitben vagyunk, hogy napi munkánkat híven elvégeztük s a gyűlésről távozni akarván, a nagytiszteletű elnök érzékeny hangon bucsuzik tollánk s az elnöki tisztségről lemond, a nem várt lemondást mély hallgatás követte, s végül azon állapotunk meg, hogy szeretett elnökünk eddigi működéséért bizalmat szavaztunk s egyhangulag új-ból elnöknek választjuk. Gyűlés után bankett volt, melynél szebbnél-szebb hazafias tóztok mondtak. Bankett után kirándultunk a bulkeszi csárdához, mely kedves helyen szép és kellemes órákat töltve, kiki falujába távozott. Várhelyi.

Arlejtési hirdetés. Bács-Bodrogh vármegye alispánja részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint a vármegye gondozása alatt lévő műutaknak további fenntartása céljából szükségelt 1888. évi zúzott kavicsnak előállítására s illetve az útszakaszok mentén 2-2 köbmétere s hasábokba összerakottan való kiszállításának biztosítása végett folyó évi június hó 30-án szombaton délelőtti 10 órakor a vármegye székházának nagytermében zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli versenytárgyalás fog tartatni, melyre vállalkozni kívánók ezenel meghívattak. A kérdéses fedanyag szükséglete 4666 köbméter zúzott kavics, előirányzati összege 36585 frt 51 kr. az ezen összeg után letendő biztosíték az egy éves szállításhoz 5%, míg a három illetve hat éves szállításhoz 10% állapították meg, mely készpénzben avagy elfogadható értékpapírban teendő le. Ezen kavics szükségletnek beszerzésére nem csak egy évre, hanem három és hat évi időtartamra adhatók be ajánlatok, megjegyeztetvén, hogy az egy éves ajánlatoknál utszakaszonként külön-külön részleges, míg a három és hat éves ajánlatoknál pedig az összes szükségletre nézve köbméterenként egy egységes ár mellett lehet ajánlatot tenni és hogy a szerződés tartama alatt kiépítendő utaknál az évenként szükséges zúzott kavicsot, mint fenntartási anyagot a vállalkozó ugyancsak az elfogadott ajánlati ár mellett köteles kiszállítani. A szállítási ajánlatok anyagból tartoznak a versenyzők megfelelő mintákat bemutatni, azt peccéttel ellátva az ajánlatához becsatolni és a felosztási kimutatás 7-ik rovatában a termelési helyet is megjelölni, a honnan a szállítási foganatosították. A kiállítandó ajánlatok, a m. kir. építészeti hivatalnál átvehető s illetve írásos megkeresésre beszerezhető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendő, s így az ajánlatok, mint felosztási kimutatások a szokásos módon pontosan kiállítandók és aláírandók és legkésőbbben folyó évi június hó 30-án délelőtti 10 óráig a vármegyei alispáni hivatalra címezve nyújtandók be. Megjegyeztetvén, hogy egyező körülmények között a molnás-szabási és villányi legjobb minőségű kő nemek előnyben részesítetnek, hogy az ajánlatok ferenc-csatornai kedvezményes díjtételek nélkül teendő. Végül megjegyeztetik még, hogy a vonatkozó részletes arlejtési feltételek s kapcsolatos egyéb okmányok Bács-Bodrogh vármegyei m. kir. építészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők. Zomborban, 1888. évi június hó 5-én. Schmausz Endre, alispán.

Figyelmeztetés. Hirdetési rovatunkban olvasható a stózi hideg győgyintézet ajánlása. Aki még nem választott a hasonló intézetek között, hozassa meg ezen újabb, de már is hirre kapott intézetnek prospektusát. Dr. Czifrusz Dezső, az intézet vezető orvosa, bácskaiaknak, mint földieknek, kétszeres örömmel szolgál vele.

Meghívó. A gombosi Dunafürdő tünepélyes megnyitása folyó hó 17-én tánevigalommal és közveasorával egybekötve tartatik meg. Kezdeté 4 órakor. Vége a hajnali fürdéskor.

A tavaszi kiállítás.

Szombaton délelőtti 10 órakor nyitotta meg Schmausz Endre alispán, mint a Gazdasági Egyesület elnöke, a tavaszi virág- és zöldségkiállítást. Megnyitójában kiemelte, hogy az egyletnek pár hét előtt helyben tartott komoly tárlatához a mostani ugyszólván poetikus függelék képez. Másrészt pedig az egyesület alkalmat kívánt nyújtani a kertészet és virágnevelés iránt érdeklődő hölgyközségnek is, hogy okulás és elismertetés végett bemutatthassa ügyességét. A tárlat elérte célját, mert egy a tavaszi konyhakertészet, mint különösen a dísznövények, főképp rózsák, nagyszámu és meglepő szép példányokban kerültek bemutatásra.

A kiállítók között a következő nevek és tárgyak keltek fel.

Szemző Gyula tvegéhazi dísznövényei és örökzöldek; vegyes kiállítás: ugorka, retek, kaleráb, földi eper s mintegy 35-féle rózsá, melyek kár, hogy nincsenek megnevezve.

Thim Antónia, gyönyörű zöld bab s különösen borsó s még szebb óriási földi eper; általában elismert szép gyűjtemény.

Falcione Gusztáv, nagyszemű piszke, földi eper, ribizli és krumpli.

Gözer Vitsuz, „Ulmer weisser Sommer-Rettig“, szép Passe Parton saláta, kaleráb, ugorka, borsó.

Dr. Rátay József, 50—60-féle rózsá; kár, hogy nem volt adva fajji megnevezésük.

Özv. Merstetter Nándorné, 74-féle válogatott rózsá, közte sok ritkaság, mind megnevezéssel.

Vécsey Károly táblára kiakasztott többféle rózsája, csinos kiállításban, ügyes csoportosítással.

Késmárky Béla szántovai kertjéből piszke igen nagy, ribizli, földi eper, ugorka.

Staudacher József 40-féle megnevezett rózsája, közte nem egy ritkaság.

Zsuffa Vince, 31-féle rózsá megnevezve, közte nem egy ritkaság; feltűnést keltett a Marie Houtte rózsája, óriási nagy fejű saláta és piszke.

Farkas János igen szépen viritó violái és rózsaszínű pelargonái.

Gillich Péter Apatin, szép földi eprei.

Özv. Schmausz Károlyné Apatin, soha nem látott szép fehér nagy retek.

Apatin város közönségének 100 csokor rózsagyűjteménye, közte nagyon sok szép és ritka, sőt sok új faj. Kár, hogy nincsenek megnevezve.

Pletikoszich Sándor Szóna, több faj rózsá, zöld ugorka s más zöld Pletikoszich-féle hosszú erős paprika.

Ullrich Borbála sok megnevezetlen rózsája.

Seyfried Richard, Bezdán község kertésze, 3 féle borsója, téli saláta, kaleráb, szép nagy vörös- és foghagymája.

Tápay Ágoston óriási piszke és ribiszke.

Sauerborn János, őszi óriási foghagyma.

Poeskay Sándor, feltűnő fehér földi eper s 2 nagy Paul Negron.

Ruzsits Berta, 5 faj gyönyörű földi eper.

Falcione Nándor „Telegraph“ velőborsója és ribiszkeje.

Radoszavlyevitsné Cactusa és rózsacsokra.

Holzinger Lipót, korai zöld paradicsom, ugorka, retek és kaleráb.

Schlagel József, nagy ugorka, kaleráb, saláta, zöld tök; mintegy 60 faj megnevezett szép rózsá. Élő 2 virágzónyeg a terem közepén.

Tápay István, 30-féle mind ritka faj rózsá.

Gözer Vitsuz, 100-féle, ugyszólván mind megnevezett faj rózsá, a terem közepén felállított pyramis örökzöld növényekből.

Jakobtsits Mihály, egy kosár különféle rózsá és óriási foghagyma.

Seyfried Richard, óriási rózsacsokor, melynek még vázaja is csupa virágokból van.

Radulovits Konstantin, 10 faj meg nem nevezett szép rózsá.

Schmausz Endre, földi eper.

Fernbach Eliz, tök és paradicsom.

Gözer Julia, koszorú és borsó.

Özv. Demeráz Imréné, csokor.

Vuits Eta, csokor.

Szalay Károlyné, virág.

Gallé Emil, óriási virágzó kaktusz.

Végül általános feltűnést keltett Belt Sebestyén gyönyörű gyümölcs alatt hímáló szép egészséges citromfája, mely mellett egy néző sem ment el hangos elbűlés nélkül.

Spiegel S. és Társa Budapestről számos új kertészeti eszközt és metszőkést hozott a vásárra.

A szépen sikerült illatos kiállítás vasárnap este zárott be.

A zsűri tagjai voltak: dr. Rátay József elnök, Mihályi Jánosné, Spitzer Mórné, Dobák Béláné, Késmárky Béláné, Makszimovits Szilárdné, Tápay István, Goeser Vitsuz, Schlagel József, Vécsey Károly, Zsuffa Vince.

Kiüntetést nyertek: Rózsákért: özv. Merstetter Nándorné, apatinai gyűjteménye, Staudacher József, díszoklevéllel. — Tápay István, Zsuffa Vince, Vécsey Károly, Jakobtsits Mihályné, Radulovits Konstantin, Ullrich Borbála, elismerő oklevéllel.

Műcsokorért: Seyfried Richard, Göser Julia, díszoklevéllel.

Kollektív kiállításért: Göser Vitsuz, Schlagel József, Szemző Gyula, díszoklevéllel.

Konyhakerti növényekért: Thim Antónia, Fernbach Eliz, Pletikoszich Sándor, Késmárky Béla, díszoklevéllel. — Holzinger Lipót, özv. Schmausz Károlyné, elismerő oklevéllel.

Gyümölcsért: Gillich Péter, özv. Ruzsits Berta, díszoklevéllel. — Tápay Ágoston, elismerő oklevéllel.

Kertészeti eszközökért: Spiegel S., díszoklevéllel.

Kertészeti iparnövényért: Rauschenberger János, díszoklevéllel.

Tárgyaikat későn küldték és így versenyen kívül maradtak: Belt Sebestyén, Gallé Emil, Vuits Eta.

A zentai gazdakör kirándulása Adára.

Zenta, 1888. évi június hó 3.

A zentai gazdakör tagjainak élénk emlékezetében lévő, az adai földmives iskolába és mintagazdaságba való múlt évi kirándulása, megállapított működési programjához képest, ezében is megtette a kirándulást június 3-án. Megtette pedig azért, hogy ismétlően lássa az okszerű gazdálkodás eredményeit s okuljon azokból. Mielőtt azonban a kirándulásról bővebben megemlékeznék, néhány szóval a gazdakör programját mutatom be.

A zentai gazdakör, ugy tagjainak számát, valamint azon anyagi és szellemi erőt tekintetbe véve, melyet kebelében egyesít, tekintélyes testületet képez. A tagok száma felülmúlja a 300-at, zentai város legvagyonosabb és értelmesebb gazdá. A gazdakör célja, hogy míg egyrészt általános képzettségben óhajtja előbbre vinni tagjait, másrészt a gazdálkodási ágak mindegyikében lehetőleg közelítse meg azon tökélyt, mely az észszerű vagyonosodásra vezet. Az elsőt jól összeválogatott könyvtára, népszerű felolvasások (minden telen 6—8) s társas összejövetelek által gondolja elérni, a másikat pedig népszerű gazdasági munkák, szaklapok, előadások, lókiállítás, ekeverseny (ez utóbbi még nem volt) és mintagazdaságok megtekintése által kívánja megvalósítani.

Tudva azt, hogy az elmélet nem tesz senkit okszerű gazdává, programjában nagyon lényeges helyet foglal el a mintagazdaságok megtekintése. E tekintetben habár nincs is helyben oly telep, hol az okszerű gazdálkodást színről-színre láthatná, mégsem állunk oly mostohán. Itt van mellettlünk Ada, hol a magas kormány a város áldozatkészségével egyesítlen egy mintagazdaságot állított föl a földmives iskola mellé. S ha valami nemes célja volt a magas kormánynak ezen földmives iskola felállításával, ugy bizonyára az volt a legnemesebb cél, hogy a környék gazdaközönségének alkalmat ad fölkerestetni oly helyet, hol az észszerű gazdálkodás oly szemmel látható és kézzel fogható eredményeket bir létrehozni.

Vajha ez intézetet mennél többen fölkeresnék s iparkodnának, habár sporadice is, gazdaságunkban a tapasztalt előnyös gazdálkodási módot meghonosítani, mert nemcsak a jövő nemzedéknek van szüksége az okszerű gazdálkodásra, arra több szükségünk van most, mert vállainkra szokatlan terhek nehezültek.

A zentai gazdakör tehát, mint említettem, június 3-án kirándulást tett Adára. Mintegy 60-an vettünk benne részt 22 kocsiival. Megérkezésünk után az adai gazdakör elnöke, Skuglics János fogadott bennünket, mint gazdakörtestvért. Ezután a zentai gazdakör elnöke, Tóth Lajos, gymn. tanár mondott köszönetet a szives fogadtatásért, kifejtvén jöveteleink célját, majd a földmives iskola igazgatója üdvözölte a gazdakört, kérve, hogy működését bírálja meg s tekintse meg az intézetet egész terjedelmében. Erre kezdetét vette a mintagazdaság megtekintése, melynek végeredményét abban foglalom össze, hogy a trágyakészítés, a takarmány mintakezelése, de különösen a buza termesztésénél követett eljárás, t. i. a buza kapáltatása, oszthatatlan tetszését nyerte meg mindenkinek. Nálunk, hol a buza olyannyira fontos termény, lehetetlen a legmelegebben és legkomolyabban nem ajánlani ezen művelési módot. Hisz a 60 zentai gazda, de bárki is szivretett kézzel elmondhatja, hogy sokkal szebb, dusabb kalászu a kapált buza, mint a közönséges vetésű. S ha hozzá vesszük, hogy a bevetett magnál a megtakarított buza értéke felülmúlja a kapáltatás költségeit, azonfelül számadatok mutatják, hogy a kapás buza jóval többet terem (4 métermázsával holdanként) sőt nehezebb is; igazán nagyon elfogultnak kell lennie annak, ki ily előnyökkel szemben sem esik gondolkodóba s nem tesz kísérletet a maga előnyére. Mert vesztetni való nincs. A kapás buza nem kíván oly sok nedvességet s ha nedves az időjárás, még jobban megállja helyét, mert nem dül meg.

Megnézve a marhák takarmányozását, a gazdasági épületek berendezését, észlelvé a gépek célszerű voltát, áttértünk az iskolák megtekintésére, melyben tisztaság, csinos, célszerűség párosultak a legszebben egymással. Harmadfél órai ottlét után betértünk a városba.

Lehetetlen itt néhány szóval meg nem emlékezni, bár tudom, hogy szerénységük kötelességüknek fogja betudni, az intézet igazgatójának, Szobonya Bertalannak, nemkülönben Szabó István tanárnak teljes szívvél és lélekkel való odaadó működésükről. Szobonya méltán büszke lehet ezen intézetre, mely részben az ő alkotása, az intézet pedig biztos felvirágzásnak fog indulni Szobonya és Szabó felügyelete alatt.

Délben a nagyvendéglő dísztermében 120 terítékű bankett volt a gazdakör tiszteletére rendezve, melyen az adai gazdakör s a helybeli intelligencia számos tagja vett részt. Felköszöntökben sem volt hiány, a szellemi röppentyűk majd itt, majd ott, pattantak el egy-egy szónok ajkain, még derültebb kedvre ragadva az ugy is derült hangulatú társaságot. Délután 6 órakor buscot mondottunk az adai gazdatársaknak, azon elhatározással tértünk haza tanulságos kirándulásunkról, hogy ezt ha lehet még az idén, de jövőre bizonyára ismét megteesszük.

Egy résztvevő.

PÁRISI LEVÉL.

Páris, 1888. május hó 29-én.

(A szabadság, egyenlőség és testvériség kinövésai. — Idegenek elleni gyűlölet. — Párisi erkölcsök. — Munkások költözési és kereseti módja. — Francia főhibák és előnyök. — Külszín mindenek felett. — Megadózott gyomor, megadózott hajlék. — Vallásosság és kegyelet. — Váltakozó érzelmek. — „Boulangéristák“ és anarchisták agitációja. — Választási mozgalom. — Üdvözlét a bácskaiaknak.)

Liberté, egalité, fraternité! e három jelszó tündököl minden középületnek homlokzatán, a templomtól fogva le a börtönig. Át van hatva a felséges nép annak tudatától, hogy kormányzata ez alapokra van fektetve azért megengedi magának a szabadságot a hatóságokkal, az egyenlőséget a hatalmassal és a testvériséget az idegennel szemben s pedig oly módon, hogy a szabadságot a rakoncátlanság, az egyenlőséget a henegegés és a testvériséget a gyűlölet alakjában gyakorolja.

Minden a mi nem francia, ha még orosz is, a chauvinizmusnak áldozatává lesz. Munkát idegen nem kap, bár a vállalatokban idegeneket — mivel pontosabban s engedelmesebben — jobban szeretnének alkalmazni, nem szabad a bennszülött munkások túlságos eröködése és gyűlölsége következtében. Egy helybeli gyáros panaszkodott, hogy igen jó bécsi barátjának fiát üzletéből el kellett távolítania, mert a munkások részéről az „étranger“ végett inzultálásnak volt kitéve.

A Magyarhonban létező azon tévhit, hogy oly nagyon szeretik a magyar embert, nagyon bamar elszlik e városban. Magyar munkás — ha csak nem magyar ember műhelyébe kerül — heteket tölthet munkátlanul a legnagyobb nyomornak kitéve.

Ha Páris erkölcsi életét vesszük bírálat alá, csak azt mondhatjuk, miszerint Coque Pál és Zola semmi módon nem léptek túl a valószínűség határán.

Páris világváros a szó szoros értelmében. Zsibongó élet, éjjel-nappal. — Mulatság, mulatságok váltja fel, a gyári munkás 8—12 frankot keres naponként, azt szerencsésen el is veri vasárnap és hétfőn egy summában, és az, aki valamit megtakarít, bizony nem tisztavérű francia, hanem bevándorolt idegen.

Könnyűvérű, könnyen vezethető és lelkesíthető nép a francia. Egy nótával érzelmeit, egy pohár borral gondolatmenetét lehet megváltoztatni. Elveteg és ingatag; ezek főhibái a francia népnek, melyhez azonban az udvariaság mint egyik legkitűnőbb előnye számítandó.

Ha valami fölött nem tetszését fejezi ki, azt is a legnagyobb szeretetreméltósággal, udvarias alakban teszi. Nála még a halálra ítélt gazembert is a „monsieur“ cím illeti meg, ép ugy mint a minisztert vagy más tekintélyt.

Ez irányban az egyenlőség elve ad absurdum van elmeletben keresztül vite.

Minden a külszínnek hódol. Az ipari készítmények, az élvezeti cikkek, mind szemek kápráztató fényben tündökölnek. A husfélék anillal festve vagy stanolba burkolva, más tárgyak legrikítóbb színű borítékokba pakolva; a ruhafélék csinosak és elegánsak, de ez minden csak külsőleg van. Beléértéke annyival kevesebb, mint a minővel a külszín emelve van. Az élvezeti cikkek drágaságuk dacára rosszak és a ruhafélék félremunkák szoktak lenni, ha csak egy öltöny 200—300 frankba nem kerül. A drága munkabér, drágává teszi a façont. Drága a bolthelyiség, drága a lakás, tehát drága a munka is. A legkisebb forgalomban levő váltópénz az 5 centimes (sou), mely 2½ krajcárnak felel meg. Ezért adnak mindazt, amit nálunk egy krajcáron szoktak adni. A dohánynak itt sokkal nagyobb ára van, mint minálunk, gyufa 50 szál 2½ krajcár, a bor, sör és pálinka borsosan van megadózva. — A francia pénzügyi igazgatás

két főmomentumra fekteti adóalapját: az evés-ivásra és a lakásra. Aki jól eszik és iszik, az fogyasztási adót, aki 400 franknál drágább lakást tart, kereseti adót fizet.

A nagyon istentelennek híresztelt francia nép valóságosság tekintetében még mindig mérkőzhetik a magyarral. A bérházhoz menő gyermekeket meg lehet különböztetni a többiekétől és pedig a leánykakat tiszta fehér fátalos ruha és a fukat fehér csokorral ellátott karszalag által. A bőjti prédikációkat is késő este számosan látogatták, habár sokan elaludtak szónoklat közben. Sokat költenek temetésekre és sírokra. Az utcákon egyik pompás temetkezési vonat a másikat váltja fel, a díszes gyászhintók hosszu sorával.

Az elhaltak iránti pietás nagy s mindenki megáll a temetkezési menet elhaladtával, kalapját leemelve. — Másként nem éppen rossz nép az Isten adta, ha csak oly „journalier“ (váltakozó természetű) nem volna. Ma talán felfalna minket gyűlöletből, míg holnap szeretetből nyalna-falna. Le grand general Boulanger, még hiányzott minékünk, ez ingyen osztogatott „L' invasion allemande“ című rópiratával és véresszajú közlönyével a dolgot tetőpontjára terelte. Most minden idegen „prussien“ és minden prussien gyűlölt.

Lilleben, mely Boulanger párhiveitől hemzseg, ennek agitációja legelőször tünt szemembe. Ellenben Amiensben más agitációt láttam. Vörös plakátok a partie ouvrier (munkáspárt) híveit anarchisztikus programmal tisztelték meg. Megsemmisítése a jelenleg fenálló kormányrendszernek, sem präsident, sem protektorátus nem kell, éljen a nép, mely egyedül képes uralkodni. Ez a tenorja e felhívásoknak.

Ugyanis e hó eleje és közepe táján voltak a törvényhatósági választások (elections municipales) és minden párt kínálta jelöltjeinek névsorát uton utfélen. Nekem is jutott egy pár névsor, pedig még eddig nem is álmodtam arról, hogy francia választó polgár legyek. A tizenkilencedik század uralkodó eszméi itt hálados, de burjánzó talajra találtak. Ha e nép szabadsága mellett a német nép higgadságával rendelkezne, a föld kekségén legboldogabb lehetne. — Idővel többet. Most még a szép bácskai földet a rajtalevőkkel üdvözölve, maradok stb.

Fürst Mihály.

Naptár. Junius.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
12 Kedd	Basilid. v.	Basilides	31 Hermia
13 Szer.	Páduai Antal	Tóbiás	10 Junius
14 Csüt.	N. Vazul	Vazul	2 Áldozó csüt.
15 Pént.	Vida M.	Krescene.	3 Lucian

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Kis-Hegyes község előljárósága nyilvános árverésen haszonbérbe adja, három egymásután következő 1889., 1890. és 1891. évre, tulajdonát képező italmérsi jog bérletét, azon feltétellel, hogy bérlő minden literszámba eladandó bor után 4 krt, pálinka után pedig 8 krt lesz jogosítva szedni.

Egyben a nagykorcsmaépület is ugyanazon időre haszonbérbe adatik.

Ha az árverés kielégítő eredményre nem vezetne, azon esetben az italmérsi jog a korcsmaépülettel ugyanazon alkalommal akként adatik ki, hogy a bérlő a saját italait mérheti.

Árverési határidőül 1888. évi június hó 26-ika délelőtt 9 órája tüzetik ki, mely alkalommal bérelni szándékoznak az italmérsi jog kikiáltási ára 2500 frtnak, a nagykorcsma bérletre pedig 500 frt kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül letenni tartoznak.

A bérlet kezdetét veendő 1888. évi november hó 1-én, s végződik 1891. évi október hó 31-én.

Feltételek a község házában megtekinthetők.

Kelt Kis-Hegyesen, 1888. évi június hó 5-én.

Cziráký, Toth Ignátz,
jegyző. 3—2 h. bíró.

1890. szám.

k. ig. 1888.

Árlejtési hirdetmény.

Ó-Futtak község előljárósága közhírré teszi, hogy a jegyzői lak építése céljából az árlejtés f. évi június hó 20-án d. u. 3 órakor a község házában meg fog tartatni.

Az 5703 frt kikiáltási ár után bánatpénzül 10% készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban letendő az árlejtést vezető kezeihez, megjegyezvén, hogy a szabályszerűen kiállított s bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatók.

Az építési terv, költségelőirányzat és feltételek f. hó 15-től az árlejtés napjáig a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Ó-Futtakon, 1888. június 4.

Kovacsics István, Weber Ádám,
jegyző. 2—2 h. bíró.

598. szám.

Szántova község elöljáróságától.

ex 1888.

Pályázati hirdetmény.

Szántova községében üresedésben levő községi szülésznői állomásra ezennel pályázat nyitattik s annak választás útján leendő betöltésére határidőül 1888. évi június hó 24-ik napjának d. u. 3 órája tüzetik ki.

Folyamodók felhivatnak, miszerint ezen állomás elnyerése iránti kérvényüket az 1876. évi XIV. t. c. 51. §-a értelmében kellőleg felszerelten, valamint a hivatalos magyar nyelven kívül a dalmát nyelv tudását igazoló okmánnyal ellátva, a választás napjáig alulírt községi elöljáróságnál nyujtsák be.

Ezen állomás következő javadalmazással van ellátva:

- évi készpénz fizetés 50 frt;
- minden egyes szülési esetenél nyujtott segély után 60 kr.

Szántován, 1888. június 6-án.

Paul József, Laczkó Ferenc,
jegyző. 3—1 bíró.

A stooszi hidegviz-gyógyintézet

Abauj-Torna (ezelőtt Szepes) megyében, a szomolnok-huttai vasuti állomás 1 órányira messze elterülő gyönyörű fenyves erdő mélyében, északi szelektől tökéletesen védett, özonteli kies völgyben, 2000 láb a tenger színe felett,

páratlan levegőjű

klimatikus gyógyhely

különösen: mell- s gyomorhajok, ideggyengeség, csúsz és köszvény, sápkór, asihma, valamint aranyeres bántalmak és különféle női bajok stb. ellen.

Évadmegnyitás május 15.

Fürdőorvos: Dr. CZIRFUSZ DEZSŐ,
ki eddigelé dr. Tauffer egyet. ny. r. tanár körödján; nemkülönben dr. Batizfalvy hidegviz-gyógyintézetében mint s. orvos működött s kiválóképen női bajokkal foglalkozott.

Szépén berendezett napi szobák 40 krtól 1 frt 40 krig; teljes napi élelmezés 1 frt 30 krig; az elő- és utó-idényben (május 15-től június 15-ig és szeptember 1—30-ig) tetemesen mérsékelt árak.

Menettérti jegyek 33 $\frac{1}{2}$ % árcengedéssel. Posta helyben; távirda-állomás $\frac{3}{4}$ óra: Szomolnok. Kívánatra bővebb tudósításokkal, ingyen és bérmentve árjegyzékkel szolgál, valamint lakásokra megrendelést elfogad

a fürdő-kezelőség.

10716 sz.

tkvi 1887.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Ambrozovits Károly zombori lakos végrehajtható Hevald Antal ó-szivaci lakos végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíró) területén levő, Ó-Szivacra fekvő, az ó-szivaci 831. sz. tjkvben Hevald Antal nevén álló A. t. h. 7796 ö. i. 837 sz. házra 341 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi július hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor Ó-Szivac község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 10-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetmény.

Alulírott részéről közhírré tétetik, miszerint Gromilovics Nándor volt Béregi plébános tulajdonához tartozott s most Agatics Magdolna nevére telekkönyvezett és a zombori 1996. számú tjkvben Szelence elővárosban, orgona-utcában fekvő ház beltelekkel, továbbá az apatini hid mellett jobbról fekvő 1 hold 463 $\frac{7}{12}$ ölnyi szőlő és szántó, a zombori 4414. sz. tjkvben gradinában fekvő 1 hold 445 $\frac{7}{12}$ ölnyi szőlő, a zombori 4415. sz. tjkvben 2 hold 625 $\frac{12}{12}$ ölnyi szőlő, 1 hold 501 $\frac{12}{12}$ ölnyi szőlő, 2 hold 381 $\frac{12}{12}$ ölnyi szántók szabad kézből eladandók. Bővebb tudósítások az alulírottól kaphatók.

Radicsevics Sándor.

Zombor, 1888. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásból.

2059. szám.

polg. 1888.

Hirdetmény.

A vajszka-bogyáni uradalomnak Szalai Károly parabutyi földbirtokos által zárgondnokilag kezelt folyó évi repcetermése, mintegy 600 métermázsza, métermázsánként 9 frt 50 kr kikiáltási ár mellett Vajszka község házában a végrehajtási törvény 210. §-ához képest bírósággal kiküldött közbejöttével f. évi június hó 24-ik napjának d. e. 10 órájkor nyilvános árverésen el fog adatni.

A vevők a vételár 20%-át bánatpénzül nyomban és az egész vételárt 10 nap alatt lefizetni és a megvett repcetermést átvenni tartoznak.

Hódsághon, a kir. járásbírósnál 1888. évi június hó 7-én.

Jusits,

kir. járásbíró.

Kender-eladás.

Értesitem mindazokat, kik kenderrel foglalkoznak, hogy nálam bármily mennyiségben szép törött kender és kóc eladó.

Temerin, 1888. június havában.

Tisztelettel

Fernbach Antal.

3—2

9456. szám.

tkv. 1887.

Árverési hirdetmény.

Lang Flórián zombori lakos, végrehajtható néh. Grucics Kuzman örökösei, kiskoru Grucics Mária, Lázár, Gyuró és Misa képviselében Grucics-Popovits Jelena ó-szapári lakos, végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 171 frt tőkekövetelés és ennek 1884. évi június hó 14-ik napjától járó 8% kamatai 29 frt 75 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 15 frt 95 kr és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében a zombori kir. törvényszék az apatini kir. járásbírósnál terítetlen levő, Ó-Szapáron fekvő, az ó-szapári 1178. számú tjkvben foglalt Grucics Kuzman és neje Popovits Jelena nevén álló A. I. 277. h. 223. ö. i. számú egész ház és hozzátartozó 515 ölnyi beltelekre, tekintettel az 1881. évi LX. t. c. 156. §-ának d) pontjára, 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1888. évi július hó 13-ik napjának d. e. 10 órája Ó-Szapár község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár két egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39415/I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a zombori kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint tkvi hatóságnál az ajtón és Ó-Szapár község előljáróságánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fentírt telekjegyzőkönyvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztés végett, az árverési feltételek pedig megtekinthetők egy-egy példányban Ó-Szapár község előljáróságának, nemkülönben ezen árverési hirdetmény egy-egy példánya az alanti szomszédos községekben a helybeli szokás szerint, azonnali körözés végett a nevezett községek előljáróságaihoz megküldetni és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad, ezen árverési hirdetménynek törvényszerű kivonata a „Bácska“ című helyi lapban egyszeri közzététel végett végrehajtható ügyvédek kiadatni rendeltetik, aki utasítatják, hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés foganatosítására kiküldöttnek adja át.

Néhaj Grucics Kuzman ismeretlen örökösei részére ügygondnokul dr. Czvetkovits Péter ügyvéd kinevezeték.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t. c. 153. §-a intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint, Dekter Péter felperesi ügyvédnek az árverési hirdetményi kivonattal Grucics-Popovits Jelena, Blagojev Tódornak, Popovits Mladennak Ó-Szapáron, dr. Czvetkovits Péter ügyvédnek Zomborban, a zombori kir. adófelügyelőnek, kir. jogügyek igazgatóságának, továbbá Ó-Szapár község előljáróságának, Bresztovác, Prigl.-Szt-Iván, Ó-Szivac, Uj-Szivac, Kupuszina, Apatin, Sztanisics, Ns-Militics, Gákova községek előljáróságainak megküldetni rendeltetik. Zomborban, 1887. november 17-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság